

Jezus, de geneesmeester van zieken.

<https://hdl.handle.net/1874/351576>

gls

8

J E Z U S ,
DE GENEESMEESTER
 VAN
K R A N K E N .

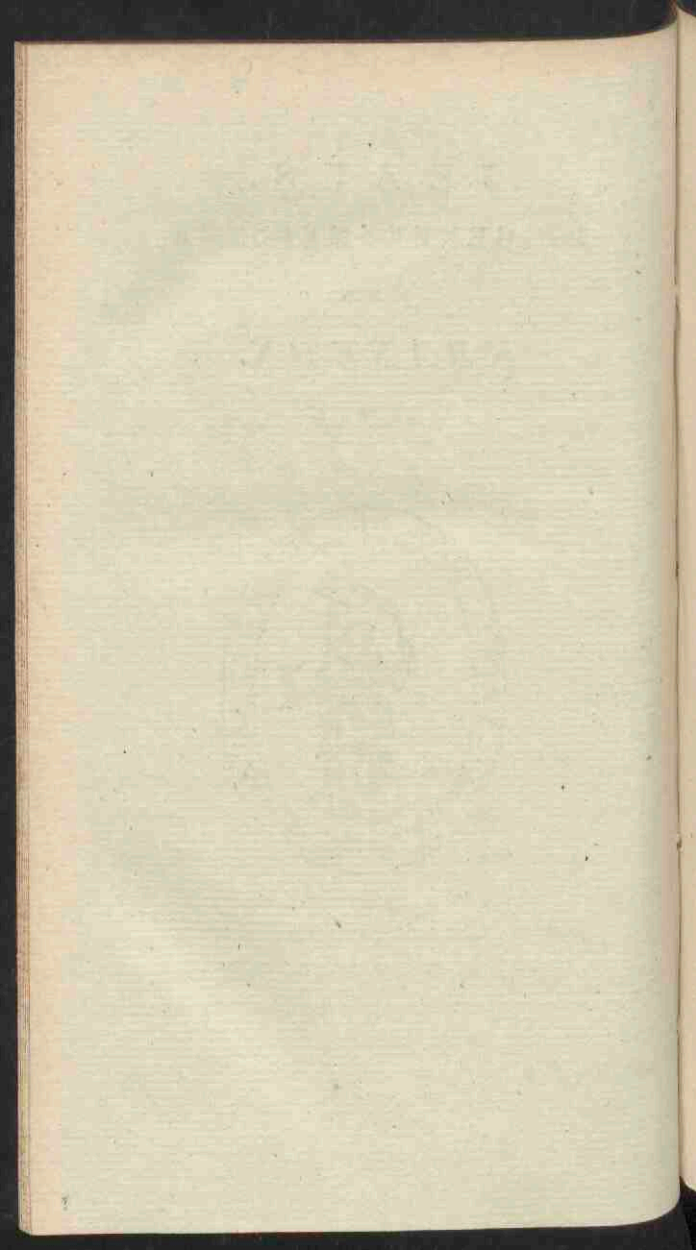
VIJFDE DRUK.

TE ROTTERDAM,
 Bij M. WIJT & ZONEN,

Drukkers van het Nederlandsche Zendingenootschap.
 1833.

No. XXIX.

VOORBERIGT.

*Gecommitteerden van het Nederlandsche
Zendelinggenootschap; tot het opstellen,
verzamelen en uitgeven van kleine Stukjes,
ter bevordering van Evangeltsche kennis
en Godzaligheid, ook bij mingeoefenden; —
namelijk: R. J. VAN DER MEULEN, B. VAN
MARKEN, J. CLARISSE, A. L. M. Phil. en
Theol. Doct. en Prof., A. DE VRIES,
L. EGELING, J. G. VORSTMAN, R. ADRIANI,
Predikanten te Amsterdam, Hoorn, Leyden*

en Rotterdam; overeenkomstig hun Ambt en Bediening, dat oogmerk gaarne willende bevorderen, en in uitzigt op des Heeren medewerkenden zegen, bieden het nevensgaande Stukje hunnen Landgenooten aan; erkennende intusschen geene Uitgave voor echt, dan welke door eenen hunner, of door de Drukkers dezes, onderteekend is.

M. Wijt Stonen

J E Z U S ,

DE GENEESMEESTER VAN

K R A N K E N .

W weet gij wel, gij, die dit boekje in handen krijgt, dat gij krank zijt en eenen Geneesmeester noodig hebt? — Hoe? denkt gij welligt: *ik* krank? Door Gods goedheid geniet ik eene goede gezondheid. Ik erken: dat is een zeer groot voorregt, hetwelk gij wel moogt waarden, en waarvoor gij den God uwes levens wel hartelijk moogt danken. Dan, niettegenstaande dit, zijt gij echter krank, dood krank; er is namelijk nog eene andere krankheid, welke weinige menschen kennen en gevoelen, en die echter zoo algemeen is, dat niemand van Adams nakomelingen van dezelve vrij is — eene krankheid, welke ons van onze geboorte af aankleeft, en bij ons opwassen zich ontwikkelt, openbaart en steeds toeneemt, zoo wij niet al

vroeg van dezelve genezen worden, in den eeuwigen dood eindigt. — Wel? zoo dunkt mij hoor ik u vragen, welk eene krankheid is dit dan? Het is eene *geestelijke* of *zedelijke* krankheid, welke den geheelen mensch, ziel en ligchaam beide, aandoet, ons ongeschikt maakt, om aan het oogmerk, waartoe God ons geschapen heeft, te beantwoorden en zijn doel om ons eens gelukkig te maken te bereiken.

Gij zult zeker wel begeerig zijn, om deze krankheid wat nader te leeren kennen, en daarin wil ik U ook gaarne behulpzaam zijn; dewijl dit hoogstnoodig is, zult gij Jezus, als Geneesmeester van zieken, regtschatten en waarden, en u door Hem laten genezen, waartoe ik u in dit boekje wilde opwekken en den weg aanwijzen.

Gij weet het wel, niet waar? dat gij bestaat uit een *redelijk* en een *vleeschelijk* deel: het eerste noemen wij den *geest* of de *ziel*, het ander het *ligchaam*. Het eerste is het voortreffelijkste in den mensch, en maakt hem een redelijk schepsel, dat boven de dieren veruitmunt; dat redelijke deel nu moet het stoffelijke of vleeschelijke, gelijk ook deszelfs driften en harstogten bestieren; alles in den mensch moet daar aan onderworpen zijn; dat redelijk deel moet onbelemmerd kunnen werkzaam wezen, de wil en deszelfs neigin-

gen moeten de voorstellingen van het verstand volgen, dat verstand moet onbeneveld zijn, zal de mensch zijne voortreffelijkheid handhaven en aan zijne bestemming beantwoorden, zijn geweten daar en boven, die Regter in zijn binnenste, die hem veroordeelt, als hij kwaad gedaan heeft, moet geene beschuldiging of aanklagt tegen hem hebben, maar zijne beoefening in zijn gedrag goedkeuren, en het moet zijn lust wezen het goede te doen, zal hij in eenen zedelijken zin gezond zijn. Heeft het tegendeel plaats dan is hij *zedelijk krank*.

Nu heb ik u, dunkt mij, reeds eenigzins op den weg geholpen, om u uwe zedelijke krankheid te leeren kennen, en u te doen gevoelen, dat gij er ook niet vrij van zijt, want als gij u zelven vraagt: heeft dat bij mij plaats, hetgeen ik daar gelezen heb, dat in den mensch moet plaats hebben, zal hij in eenen zedelijken zin gezegd kunnen worden gezond te wezen, zult gij juist het tegendeel bevinden. — Wilt gij echter, dat ik het u nog wat duidelijker zegge, waarin uwe zedelijke krankheid bestaat, gaarne voldoe ik aan uw verlangen, maar ik verzoek u dan ook dat gij dit lezende, u zelven zult afvragen: is dit nu *mijn* toestand? en door eigenliefde u zelven niet zult laten verblinden. Weet dan dat uwe zedelijke krankheid

gelegen is, deels in de verbastering uwer natuur, deels in uwe schuld en strafwaardigheid voor God. Ik moet dit nader uitbreiden.

Uwe natuur is verbasterd. Toen de mensch uit de hand van zijnen schepper kwam, was er tusschen zijne rede en zinnelijkheid een zeker evenwigt; het redelijk deel, de *geest*, had de heerschappij over het vleeschelijke, het *ligchaam* namelijk met deszelfs driften en togten, maar nu is dit geheel anders, gelijk gij zelf, wanneer gij opmerkzaam zijt op hetgeen er in u omgaat, wel bemerken zult. Nu heerscht het vleesch over den geest, de vleeschelijke driften spelen den baas, de zinnen en hartstogten zijn onze meesteressen, deze wijzigen en neigen onzen wil, zoodat wij ons genoeg en onze rust afhankelijk maken van de dingen des tegenwoordigen levens, ons verstand en oordeel worden daardoor verblind en dwalen, vandaar dat het goddelijke en geestelijke in ons verdoofd is, dat wij van natuur stomp en blind zijn voor geestelijke en goddelijke dingen, dat wij geneigd zijn onzen zin en lusten te volgen, dat *het gedichtsel van ons hart boos is van onze jeugd af aan*; dat *het bedenken des vleesches vijandschap is tegen God*, dat *het zich der wet Gods noch onderwerpt, noch zulks kan doen*, gelijk de Bijbel den zedelij-

ken toestand der menschen teekent, Gen. 8: 21, en Rom. 8: 7. Dit is een voornaam deel van onze zedelijke krankheid, welke ons ongeschikt maakt om aan het oogmerk waartoe wij geschapen zijn, de verheerlijking van God, te beantwoorden en langs dien weg ons waar geluk te bevorderen.

Hier komt nu nog bij, dat gij schuldig en strafwaardig zijt voor God. Uwe verbasterde onreine natuur maakt u reeds walgelijk in zijn rein en heilig oog, en uw geweten zegt u immers, dat gij dikwijls tegen Gods geboden gehandeld en niet gedaan hebt, wat gij schuldig waart? Gij kunt u dus niet vleijen met de gunst van uwen regtvaardigen Wetgever en Regter, gij hebt het eeuwige leven verbeurd en moet het vonnis des doods en der verdoemenis, op de overtreding van Gods wet bedreigd, op u toepassen.

Nu weet gij waarin uwe zedelijke krankheid bestaat; en gelukkig indien gij gevoelt en er van overtuigd zijt, dat gij waarlijk zoo krank zijt; want, schoon gij u zelve die krankheid niet ontnemen noch er u van genezen kunt, gij behoeft echter aan de genezing niet te wanhopen noch aan die ziekte den eeuwigen dood te sterven. Neen, ik verblijde mij en danke God, die naar Zijne onbegrijpelijke barmhartigheid en liefde tot de menschen, ons eenen Genees-

meester heeft geschonken, en dat ik u wijzen kan op Jezus Christus *den Geneesmeester*, van zulke *kranken*, als wij te zamen zijn en ik u beschreven heb. Gij wilt nu zeker gaarne dien Geneesmeester nader leeren kennen, en weten, hoe gij door Hem moet genezen worden, leest dan nu voort, ik wil u in dit boekje aangaande een en ander genoegzaam onderrigt mededeelen. Leest voort met belangstelling in hetgeen uw zalig worden betreft, want uwe genezing en uw zalig worden is één en hetzelfde, en wie uwer is er, die niet wenscht zalig te worden?

Dat Jezus de *Geneesmeester*, dat is, de Helper, de Redder, de Verlosser en Zaligmaker van doodkranke, ellendige menschen is, hier aan kunt gij niet twifelen, als gij de vier Evangelisten in uwen Bijbel naleest, welke zijne levensgeschiedenis in zich bevatten, en ik hope, dat gij zulk dikwijls doet, omdat het het u met dien Jezus regt zal doen bekend worden. Uit die geschiedenis zult gij zien, dat God den Heer Jezus Christus, bij zijne komst in de wereld, bestemmende tot eenen Geneesmeester en Redder van kranke en doodschuldige menschen. Reeds voor zijne geboorte werd, volg. Matth. 1: 21, in Gods naam door eenen Engel aan Jozef, (aan wien zijne Moeder ondertrouwd was), aangekondigd, dat de Zoon, welke Maria

baren zoude, moest genoemd worden Jezus, dewijl hij zijn volk zalig zou maken van hunne zonden.

Die geschiedenis berigt u verder dat Jezus in zijne omwandeling op aarde zich uitdrukkelijk verklaarde voor den Geneesmeester en Redder van zieken en verlorenen. Marc. 2: 17. leest gij, dat Jezus zich onder het beeld van eenen Medicijnmeester voorstelde en zeide: *die gezond zijn hebben den Medicijnmeester niet van noode, maar die ziek zijn; Ik ben niet gekomen, om te roepen regvaardigen, maar zondaars tot bekeering*; Luc. 19: 10, vindt gij deze betuiging van Jezus: *de Zoon des menschen is gekomen om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was.* —

En begeert gij nu bewijzen, dat gij u op deze verklaringen gerust kunt verlaten, denkt dan vooreerst aan zoo vele wonderdadige genezingen van lichamelijke zieken, waarvan diezelfde geschiedenis verslag doet, welke niet slechts dienden, om zijne goddelijke Zending te bevestigen, maar ook om zijne betuiging, dat Hij gekomen was, om den menschen een Behouder of Redder te zijn, op te helderen. Vele dier genezingen toch zijn zinneprenten van hoogere genezing, bewijzen namelijk, dat Jezus gekomen was, om te helpen en te genezen, en dat geene kwalen of krankheden te groot, te diep ingeworteld

waren voor Hem. Laat mij u door een en ander bijzonder geval, uit Jezus onderwijs zelf ontleend, hier van overtuigen. Toen Hij, volg. Joan: 9, eenen Blindgeborenen wonderdadig genas, nadat hij zich even te voren *als Licht der wereld*, volg. Hoofdstuk: 8: 12, had bekend gemaakt, was die genezing niet een zinnelijk bewijs, dat Hij zulks was? Gaf Jezus dat zelf niet te verstaan, toen Hij bij gelegenheid derzelve Joan. 9: 39, dus sprak: *Ik ben tot een oordeel in de wereld gekomen, opdat de genen die niet zien, zien mogen, en die zien blind worden*, met welke woorden Hij te kennen gaf, dat dit voorbeeld van den blindgeborenen het deed zien, dat Hij naar Gods oogmerk daartoe in de wereld gekomen was, opdat de zedelijke blinden, de omwetenden, zien zouden en verlicht worden, en de zienden, die waanden, dat zij wijs waren, gelijk de Farizeën, deze hunne wijsheid verliezen zouden en blind worden. Bij gelegenheid, dat Jezus volg. Matth. 9 eenen geraakten genas, die, zoo het schijnt door eene ongebondene levenswijs, zich die ziekte had op den hals gehaald, zeide Hij tot hem: *Zoon! zijt welgemoed, uwe zonden zijn u vergeven*, zoodat die genezing een treffend bewijs was, dat Hij van de bittere gevolgen der zonde verlossen kon. Joan. 6 wordt ons berigt, dat Jezus omtrent vijf

duizend mannen met weinig brood en visch gespijsd had, en dat Hij, met zinspeling daarop, zichzelven als *het brood des levens* bekend maakte, dewijl die spijziging eene zinneprent was, dat Hij de vervuller was van de grootste behoeften der menschen, dat Hij den mensch alles kan schenken wat noodig is tot zijn geluk. Aan Martha maakte Jezus zich bekend, toen Hij gekomen was, om haren broeder op te wekken, als *de opstanding en het leven*; en het doen herleven van Lazarus was een zinnelijk bewijs, dat Hij zulks was. Zoo ziet gij, dat deze genezingen, zinneprenten waren van hoogere genezing, die zijne verklaringen, welke Hij deed aangaande het oogmerk zijner komst op aarde, bevestigen. En wilt gij nu nog een bewijs? Denkt dan ook aan de proeven, welke Jezus in zijne omwandeling op aarde gegeven heeft, dat Hij een Geneesmeester van *zedelijke krankten* was. Ik herinner u alleen die Zondares, van welke gij leest Luc. 7 : 57 - 59. Zacheus, Luc. 19 : 1 - 8, en anderen. Gij zult wel doen, dat gij deze plaatsen eens naleest, om u te meer te overtuigen, wie Jezus is voor de kranke menschheid, en hoe velen zijn er niet naderhand, toen Jezus verheerlijkt was, en zijne Apostelen zijne Gemeente gesticht en uitgebreid hebben, door Hem verlicht vertroost, verbeterd en genezen? Menschen, die

dood krank, diep gezonken waren. Ik be-
doel de eerste Christenen, die te voren ver-
stokte Joden, of blinde Heidenen waren, welke
de Afgoden dienden, en in allerlei zedeloos-
heid verzonken lagen, terwijl elk mensch,
die nu nog door Jezus wordt teregt gebragt,
en voor den Hemel bereidt, een bewijs is,
dat Hij de Geneesmeester van *zedelijke kran-*
ken is

En hoedanig een Geneesmeester is Hij?
Hebben wij reden, om ons te verblijden dat
God Hem ons beschikt heeft? Ja lieve mede-
kranken! Hij heeft zulke hoedanigheden, wel-
ke Hem boven den voortreffelijksten ligcha-
melijken arts verheffen en doen uitmunten.
Als ik U die herinner, zult gij Hem nader
leeren kennen, en mij dunkt Hem ook har-
telijk begeeren.

Jezus is allezins *geschikt* om ons te gene-
zen. Wanneer is een Geneesmeester geschikt
om zijne lijdens te helpen? Dan immers,
wanneer hij in de Geneeskunst wel geoefend
is, en tegen de kwaal of ziekte gepaste mid-
delen weet? En zoude dan Jezus niet de
geschikte Geneesmeester zijn? Zijne afkomst
was uit den Hemel der Zaligheid, waar het
plan ter genezing van doodkranke menschen
niet alleen beraamd is, maar waar ook in
het oneindig verstand des Oneindigen van
eeuwigheid alles bepaald was, wat die ge-

nezing zou daarstellen; en zou Hij, die in den schoot des Vaders was en van den Hemel kwam, dan niet wel weten hoe hij zedelijk kranken moet genezen? Is ook niet door Hem alles bereid, wat tot genezing der zedelijke krankheid dienen kan? Staat niet tegen onze blindheid en onwetenheid zijne leer, tegen onze schuld en verdoemelijkheid zijn gehoorzaam lijden en sterven, tegen ons diep bederf en onvermogen zijne beloften en kracht, tegen onze onzedelijkheid zijne lessen en bevelen over? Zoudt gij geschikter Geneesmeester voor uwe kranke zielen kunnen wenschen en begeeren? Wat ligchamelijk Geneesmeester, welk eene weldaad ook deze voor de menschheid zij, is er, die in dit opzigt Hem evenaart?

Jezus is een *magtig* Geneesmeester. Wij vereeren in Hem den Zoon van God, van dezelfde natuur met den Vader, wien magt gegeven is over alle vleesch, voor wiens vermogen geene krankheid te groot, te doodelijk is; en, daar de beste Geneesmeester alleen middelen kan voorschrijven, maar de genezende kracht er niet aan geven kan, zoo kan Hij de middelen welke Hij ter genezing aanwendt, ook vruchtbaar maken, zoodat zij de herstelling zeker uitwerken.

Jezus is een *alldoorzigtigst* Geneesmeester, die eene meer dan menschelijke weten-

schap bezit. De beste Geneesmeester onder de menschen, hoe bekwaam en geschikt hij zij en hoe waardig ook van die zijde, dat wij hem eeren en ons aan hem, als wij ziek zijn naar het ligchaam, toevertrouwen, kan ten aanzien van de kwaal of ziekte een verkeerd begrip hebben, en uit dien hoofde min gepaste geneesmiddelen toedienen; maar Jezus kent ieder mensch door en door, Hij kent naauwkeurig den aard en de grootheid van ieders kwaal; Hij kan niet dwalen ten aanzien der geneesmiddelen, welke moeten worden aangewend, en weet het juist, wanneer er bijtende of bittere noodig en onontbeerlijk zijn.

Jezus is de *liefderijkste* Geneesmeester. Hij zoekt zelf de zieken op, laat zich aan hen aanbieden om ze te genezen; laat hen noodigen en bidden om zich door hem te laten herstellen. Dat doet Hij ook u, die dit boekje in handen krijgt. Hij wijst ook geen zieken af, die tot hem komen, zonder onderscheid wie zij zijn, armen en rijken, behandelt Hij met dezelfde liefde en ontferming, en de armste wil Hij gaarne helpen.

Jezus is de *onbaatzuchtigste* Geneesmeester. Een aardsche Geneesmeester oefent zijne kunst, ja wel, zoo hij een regtschapen man is, tot heil der menschen, maar ook tot *zijn* voordeel, en al bedient en helpt hij u om

niet, de geneesmiddelen welke hij voorschrijft, baren toch kosten; maar zoo is het niet met Jezus, Hij geneest *om niet*, Hij vordert daar niets voor dan dankbaarheid, welke te gelijk onze genezing bevordert; Hij geeft zelfs de middelen ter genezing *om niet*, waardoor dan ook de rijke bij Hem niets vooruit heeft boven u, die minvermogend zijt.

Jezus is een *getrouw* en *volkomen* Geneesmeester. Een aardsch Geneesheer behandelt zijne zieken niet altijd even *trouw*; hij kan dat dikwijls niet, als hij een groot aantal patienten heeft; en met den besten wil geneest hij wel eens ten halve; maar Jezus slaat degenen, die Hij bezig is te helpen, welk een groot aantal dit ook zijn moge, *getrouw gade*, laat hen niet varen, wanneer zij zich aan Hem houden; Hij laat hen niet, half genezen, weder aan zich zelve over, maar hetgeen Hij begint voltooit Hij, en zal de genezing volkomen maken aan allen, die zich ter herstelling aan Hem hebben toevertrouwd en blijven toevertrouwen, en, wat is ook uitwendige lichamelijke genezing? Eigenlijk slechts uitstel van sterven voor eenige maanden of jaren, maar de genezing, door Jezus te weeg gebragt, wendt den eeuwigen dood af, en eindigt in het eeuwige leven.

Jezus is ook de *eenige* Geneesmeester uwer zedelijke krankheid. Waar gij het ook henen

wendt, het zij gij uwe genezing in en door uzelfen zoekt, het zij in de wereld en hare begeerlijkheden, het zij bij menschen in welke gij vertrouwen stelt, niets van dat alles is in staat om uwe kranke ziel te genezen en gelukkig te maken. Jezus alleen is de algenoegzame Helper, de bron van goed werkende medicijnen, daartoe van God verordend en gegeven aan doodkranken; die met Hem voldaan is en tot Hem komt, zal niet worden afgewezen.

Wat dunkt u, lezers! van dien Geneesmeester? Kunt gij beter, gepaster voor u begeeren? Zult gij dan Hem langer voorbijzien? Genezing en geluk zoeken, waar het niet te vinden is? Mag ik mij vleijen, dat ik Hem zoo beminnelijk en begeerlijk aan u heb voorgesteld, dat gij van harte met Hem ingenomen zijt, en gaarne door Hem wilt genezen worden? Gij zult dan ook nog wel meer van hem willen weten, namelijk *hoe* Hij *zedelijk* kranken geneest, en *wat* gij te doen hebt, om door Hem genezen te worden. Dit toch te weten is van groote noodzakelijkheid voor u, om voor u zelve aan Hem te hebben, hetgeen gij aan Hem kunt en moet hebben, zult gij door Hem gelukkig worden? En indien ik u daarvan onkundig liet, zoude ik u maar ten halve Jezus, als *den Geneesmeester van kranken*, hebben voorgesteld.

Hoe Jezus geestelijk of zedelijk krankeneeneest? is eene vraag, welke wel waardig is nader te onderzoeken, om u te overtuigen, dat zulks op eene *redelijke* wijze geschiedt, en u daaromtrent goede begrippen intebocemen.

Denkt niet, dat die genezing onmiddelijk door een enkel bevel van Jezus Alvermogen, of zoo op eens als door een wonderwerk, gelijk Jezus op aarde zijnde, natuurlijke kwalen en krankheden genas, geschiedt, zoodat de mensch daarin geheel *lijdelijk* zou wezen; want, schoon Jezus genezend vermogen daarin werkzaam is, en zonder zijnen invloed door den Heiligen Geest die genezing geene plaats heeft, gebruikt Hij daartoe *middelen*, welke door de zedelijk krankene, in vertrouwen op Hem aangewend zijnde, de genezing uitwerken. Die *middelen* zijn: *Vooreerst* zijn *Woord*, hetwelk is het Woord Gods, vervat in den Bijbel, en vooral in de Schriften des Nieuwen Testaments, en in zich bevattende leerstellingen, beloften, bedreigingen en voorschriften. In dat Woord is het genadig plan onzer verlossing ontdekt, hetwelk, naar Gods eeuwige liefde en wijsheid, door Jezus Christus is tot stand gebragt. Daaruit zien wij, hoe God in de volheid des tijds Zijnen Zoon heeft in de wereld gezonden, om ons schuldig en verloren menschen-

geslacht te redden; hoe Hij door Zijne leer ware verlichting, door Zijn lijdën en dood vergeving van zonde, en ontheffing van de heerschappij der zonde en des doods heeft aangebragt; dat Zijne opstanding en verheerlijking voor allen, die Hem aankleven, een pand is, dat zij herleven en verheerlijkt zullen worden. Door dat Woord verlicht Jezus ons verstand, zoodat wij God kennen in Zijne deugden en volkomenheden, en Zijnen genadigen raad tot onze behoudenis. Door dat Woord worden wij bij den aard en de gevolgen onzer krankheid bepaald, bekeert Hij het hart, stelt Hij het gemoed gerust, reinigt Hij het geweten, geeft Hij aan den geest nieuwe veerkracht, om ons tegen onze dierlijke lusten en driften te verzetten, wekt Hij de hope des eeuwigen levens in ons, en geeft ons daardoor moed en lust, om tegen de zonde, die in ons woont, te strijden, en naar het onderwijs der zaligmakende genade matig, regtvaardig en godzalig te leven in deze tegenwoordige wereld. Het is dat woord, waarin ons de groote liefde van God en van Christus wordt nabij gebragt, en heerlijk gepredikt: en hetwelk daardoor zoo geschikt is, om op ons stugge hart te werken, hetzelfde door die voorkomende liefde Gods te vermurwen, en tot Zijne dienst over te brengen. Het was dat Woord, door welks

verkondiging en bekendmaking met mond en pen de verhoogde Jezus zoo vele doodkranke Joden en Heidenen heeft genezen, en tot nieuwe schepselen in Hem gevormd heeft; gelijk u bij het lezen van de Handelingen der Apostelen blijken kan.

Een ander middel, dat Jezus ter genezing gebruikt, is *doop* en *avondmaal*, beide plegtigheden, welke ons bij onze zedelijke krankheid bepalen, en ons wijzen op de genadige verlossing door Jezus Christus. In den *doop*, in onze kindsheid ons reeds toegediend om ons in de Christelijke gemeente in te lijven, worden wij van Christus wege vermaand en verzekerd, dat Hij ons door zijn bloed en Geest zoo zeker van de zonden wasschen wil, dat is, ons de vergeving der zonde en de vernieuwing van het hart en wandel wil deelachtig maken, als wij uitwendig door het doopwater gewasschen of daarmede besprengd zijn. Dezelve is ons een blijvend bewijs en getuigenis van Gods genadige gezindheid, om ons in Christus zijnen Zoon aan te nemen, en door Hem te herstellen en te zaligen, zoodat wij door dien doop alle aanmoediging hebben, om, hoe schuldig en onrein wij ook zijn, op de beloften van het Evangelie ons ootmoedig te verlaten en daardoor gesterkt, onze zondige natuur te dooden, tegen onzen verdorvenen aard te strijden, en ons op een

nieuw Godzalig leven toe te leggen en zoo onze zedelijke herstelling te bevorderen. In het *avondmaal*, hetwelk Jezus ons van tijd tot tijd laat toedienen, wanneer wij maar van dit middel gebruik willen maken, betuigt en verzekert Hij ons, dat Hij voor ons gestorven is tot vergeving onzer zonde, dat de straf der zonde gedragen, de dood overwonnen is, en wijst Hij ons op zijne offerhande aan het kruis, als de oorzaak onzer behoudenis, om daardoor ons vertrouwen op Hem en zijne genade te vervrijmoedigen en te versterken, en ons gedurig nieuwe aansporing en lust te schenken om, uit liefde tot God en onzen Verlosser, het vleesch te kruisigen met deszelfs bewegingen en begeerlijkheden, der zonde af te sterven en naar Gods geboden te leven.

Een derde middel zijn *kastijdingen* door rampen, verliezen en wederwaardigheden, onder het bestuur van Jezus, door wien de Vader, als verheerlijkt Hoofd zijner gemeente, alle dingen bestuurt, den krankten Adamszoon toegeschikt. Die kastijdingen zijn wel eens, en veelal, zoo veel als bittere en bijtende medicijnen, om hem te verootmoedigen en te verbeteren, om hem bij de verkeerdheden van zijn hart en leven te bepalen, en hem in zin te heiligen, om de wereldliefde, en aardsgezindheid, zoo hinderlijk aan zijne

genezing, te fnuiken, om de kracht der zinnelijkheid te onderdrukken, en het geestelijk leven te versterken, om hem te oefenen in zulke deugden, welke den herstelden mensch versieren en openbaar maken. *Alle kastijdinge, leest gij Heb. 12: 11, als zij tegenwoordig is, is geene zaak van vreugde maar van droefheid; doch daarna geeft zij van zich eene vreedzame vrucht der gerechtigheid den-genen, die er door geoefend worden.*

Deze genezing nu is niet op eens geheel en volkomen. Zij begint, als de mensch opmerkzaam wordt op zichzelf, zijne krankheid leert kennen en gevoelen, en hij, door ootmoedig schuldbesef verslagen, met Gods genadigen raad ter zijner herstelling van harte instemt; zijn hart wordt dan geneigd van de zonde, hij begint dezelve te haten en te vlieden, er ontstaat bij hem eene geheele verandering van zin en smaak, welke zich moet kenbaar maken in alle zijne daden, in elken kring en betrekking, waarin hij is, zoodat het daarin blijke dat hij een nieuw, een beter mensch is geworden, die God vreest en lief heeft, die niet meer naar zijne vleeschelijke begeerlijkheden, maar naar Gods wil wenscht te leven. Die genezing gaat doorgaans *langzaam* voort, dewijl er, als het ware, telkens nieuwe toevallen ontstaan, welke de genezing ophouden en vertragen,

schoon zij bij den eenen spoediger eene zekere hoogte bereikt, dan bij den anderen. Het gebeurt ook wel, dat zulke zieken, welke Jezus bezig is te genezen, door achteloosheid, verzuim van het gebruik van middelen of door te veel toe te geven aan het vleesch, weder instorten, en dat hunne genezing achteruitgaat, even gelijk zulks bij ligchamelijke genezingen ook dikwijls plaats heeft, wanneer zij noodig hebben door een krachtiger geneesmiddel te worden aangetast. Ook is die genezing hier slechts ten deele, zelfs bij de meest-herstelden: het vleesch blijft woelen, zoolang wij in dit ligchaam zijn en begeert steeds tegen den geest, het evenwigt tusschen het geestelijk en ligchamelijk deel is hier nooit geheel hersteld, zwakheden en gebreken blijven den aanvankelijk herstelden bij, zoodat zij met Paulus zuchtend vragen: *Wie zal mij verlossen van het ligchaam dezes doods?* Dan, schoon dit zoo zij, de volkomene genezing blijft evenwel niet achter: Jezus de Geneesmeester voltooid dezelve. Bij den dood des ligchaams valt het vleesch weg, en met hetzelfde de bijgeblevene zwakheden en gebreken, als ook het gevaar van weder in te storten, en dan krijgt de genezing eene meerdere volkomenheid, in zoo ver de aanvankelijk geheiligde ziel dan van alle besmettingen zal gezuiverd zijn, in volle kracht

Gode zal leven, Hem al meer zal kennen, beminnen, verheerlijken en in Hem zalig zijn; doch de herstelling is niet volkomen voor den dag van Christus, tot den welken Hij het goede werkt der herstelling, hier begonnen, voortzet en voleindigt; en wanneer Hij eens wederkomt, dan zal de genezing dier genen die ze bij Hem zochten en zich geheel aan Hem toevertrouwd, geheel voltooid worden, dan wekt Hij hunne ligchamen uit den dood op, en herstelt den geheelen mensch tot een hemelsch leven met en bij Hem. Dat ligchaam, hetwelk wordt opgewekt en niet meer aan de grove zinnelijkheid zal onderworpen zijn, zal den geest niet onderdrukken en beheerschen, in hetzelfde zullen geene lage dierlijke driften en harstogten plaats hebben, daar het boven de lage zinnelijkheid zal verheven en meer geestelijk zijn zal, dan zal alles in den herstelden mensch in volmaakt evenwigt wezen, en, naar ziel en ligchaam gelijkvormig aan Jezus, zal hij door Hem worden ingeleid in de woningen des lichts en der zaligheid, waar hij weder het beeld Gods in voller nadruk bezitten en vertoonen zal.

Zalige verwachting die u, lieve medekranken! wie gij ook zijt, hoe diep uwe zielekwaal ook ingeworteld zij, hoe zij ook door opvoeding, stand in de wereld of verkeerung moge gewijzigd zijn, moet aansporen, om hoe eer

hoe beter, van Jezus den Geneesmeester gebruik te maken, en u door Hem te laten genezen. Hij laat zich gedurig in de prediking van het Evangelie daartoe aan u aanbieden; Hij klopt gedurig bij u aan; Hij heeft zichzelve opgeofferd om u te genezen, en hoe ook de algemeene zielekwaal bij u moge gewijzigd zijn, al zijt gij diep onwetend en dwaas, al zijt gij laag gezonken door het inwilligen uwer lusten en driften, Jezus is gepast ter genezing van een en ander, daar Hij, gelijk Zijne geschiedenis leert, de onkundigsten en dwaasten, de laagstgezonkenen in Zijnen tijd heeft genezen, de hoeren en onregtvaardigen genas en ter bekeering leide. Hoe zullen wij ontvlieden, zoo wij op zulk eenen Geneesmeester geen acht geven? *Zulk* eenen Geneesmeester, dien eenigen, algemeen en volkomenen, die ons van God geschonken is tot wijsheid, regtvaardigheid, heiligmaking en verlossing, versmaden, Gods geschenk in Hem smadelijk bejegenen, Zijne zorg, liefde en opoffering voor ons miskennen, en door zorgeloosheid en liefde tot de zonde, ondankbaar beantwoorden? Ach! dan zouden wij in onze krankheid sterven, en in den eeuwigen dood overgaan, dat wil zeggen, dan zouden wij bij ons sterven eeuwig rampzalig zijn, en dat zoudt gij immers niet gaarne willen? Nu dan, lieve kranken! ik bid u,

daar ik uwe genezing en herstelling zoo gaarne wensch en begeer, laat het niet te vergeefs zijn, dat ik u Jezus als den *Geneesmeester van krankten* heb voorgesteld en aanprezen, maar (hetgeen God geve!) tot uwe genezing en teregtbrenging dienstbaar wezen.

Begeert gij nu nog te weten wat *gij* van *uwe* zijde te doen hebt, om door Hem genezen te worden? Gaarne deele ik u hieromtrent nog eenig onderrigt mede in de verwachting, dat gij het ter harte nemen, en er een goed gebruik van maken zult.

Zal een lichamelijk kranke van zijne krankheid genezen worden, dan moet hij weten en gevoelen dat hij krank is, vertrouwen op zijnen Geneesmeester hebben, tot wien hij zich wendt, en in dat vertrouwen de middelen gebruiken, welke hij ter zijner genezing aanbeveelt en voorschrijft. Even eens is het met de genezing van onze zedelijke krankheid door Jezus. Wij moeten onze krankheid erkennen en gevoelen, er van overtuigd zijn dat wij dwaze, onreine, schuldige doodwaardige zondaren zijn, die onvermogen zijn zichzelf te helpen en te genezen. Zonder dat zullen wij in dien Geneesmeester geen belang stellen, noch ons tot Hem wenden. Zegt tot eenen kranken, die zijne kwaal niet gevoelt: daar of daar is een bekwaam Ge-

neesheer, die u gaarne helpen zal; aan wien gij u onder Gods zegen gerust kunt overgeven, hij zal naar u niet met belangstelling hooren, het zich niet aantrekken. Vandaar, dat gij welligt Jezus, die zich van uwe jeugd af aan u liet bekend maken, als gepast en bereid om u te herstellen, dus van u hebt afgewezen. Komt dan, lieve menschen! geeft acht op uzelf, vergelijkt uw hart, deszelfs neigingen en begeerlijkheden uwe woorden en gedragingen met hetgeen God in Zijne wet van u eischt — hoort de stem van uw geweten, dien regter in uw binnenste, welke u aanklaagt en veroordeelt — hoort het woord van God, hetwelk u zegt, dat allen gezondigd hebben, en de heerlijkheid Gods derven, dat de gansche wereld voor Hem verdoemelijk is, God biddende om ware zelfskennis, opdat gij een ootmoedig gevoel van uwe krankheid moogt erlangen, en er van overtuigd worden, dat uwe kwaal te groot is, dan dat gij er uzelve van zoudt kunnen genezen, dan zal u de aankondiging welkom zijn: er is een *Geneesmeester van zedelijk kranken* door God gegeven, en deze is Jezus.

Maar, of wij nu onze krankheid al kennen en gevoelen, en weten dat er een Geneesmeester is, geheel berekend voor ons, bereidvaardig om ons te helpen, dat baat ons nog niets, zoo wij ons niet tot Hem wenden in

vertrouwen, dat hij ons onder Gods zegen kan en wil genezen. Wilt gij dan door Jezus hersteld worden, gij moet op grond van uwen bijbel, waarin God u Zijne genadige beschikkingen tot uwe zaligheid bekend maakt, u ten vollen overtuigd houden, dat Hij u van God tot eenen Geneesmeester geschonken is, dat Hij het vermogen en den wil heeft om u te genezen, en niet twifelen of Hij u wel zou willen helpen, al hebt gij een diep besef van uwe onwaardigheid. Diegenen immers, welke Jezus in zijne omwandeling op aarde hielp, waren ook meestal diep onwaardigen; en evenwel trok Jezus zich hunner aan. In dat vertrouwen, dat Hij u genezen *kan* en *wil*, moet gij u aan Hem ter genezing opdragen en aanbevelen, en dat bestendig blijven doen. Jezus eischte in degenen, die tot Hem kwamen, of tot Hem gebragt werden om genezen te worden toen Hij op aarde was, doorgaans *geloof* of vertrouwen op Zijne magt en liefde; en dat is nog de eisch van het Evangelie aan allen, die door Hem hunne genezing trachten te verkrijgen; terwijl hier dan nog moet bijkomen, dat gij een getrouw gebruik maakt van de geneesmiddelen, welke Jezus aanwendt, en door welke Hij ook *uwe* genezing wil daarstellen en bevorderen. Zonder dat baat het vertrouwen *op*, het aanbevelen van uzelfen *aan* Hem even weinig, als

het eenen lichamelijk kranken helpt eenen Geneesheer te laten roepen, eenen goeden dunk van zijne bekwaamheid te hebben, en zich aan hem ter genezing over te geven en toe te vertrouwen, zoo hij de medicijnen, welke hij hem voorschrijft, weigert te gebruiken.

Ik heb u in dit Boekje aangewezen, hoe Jezus ons, *zedelijk kranken*, geneest, welke middelen Hij daartoe aanwendt. Gij kunt dat, zoo gij het reeds vergeten zijt, nog eens herlezen: het komt er dus maar op aan, dat gij die middelen wel gebruikt, en daaromtrent zult gij dan nog wel eenig bestuur willen hebben; want van een goed gebruik hangt ook hier, even gelijk in het natuurlijke, de uitwerking derzelve veel af.

Wij hebben gezien, dat het *woord Gods* bestaande in leerstellingen, beloften, bedreigingen en bevelen, een eerst en voornaam middel is, waardoor Jezus de kranke Adamskinderen geneest. Dat woord moet gij u derhalve eigen maken, u in de kennis van de leer van Jezus en van de Apostelen, vervat in het Nieuwe Testament, bovenal oefenen, en de verkondiging des Evangelies, waardoor God u dat Geneesmiddel ook toedient, niet verzuimen. Het geloovig gebruik maken van hetzelfde leidt dus tot wijsheid, tot ware zielerust, tot verbetering en heiligmaking.

Bedenkingen, of uwe genezing wel mogelijk
 zij, ontleend uit uwe groote schuld en diep
 bederf, uit uwe ontrouw aan gedane beloften
 bij het afleggen uwer belijdenis, uit uw on-
 vermogen of uit uw en herhaalden afval door
 u bij herhaling in hetzelfde kwaad toe te
 geven, worden in het woord voldoende op-
 gelost; en u wordt daarin den weg gewezen,
 wat gij te doen hebt. Kom, lieve zieke! lees
 eens de Evangeliën door Mattheus, Marcus,
 Lucas en Joannes beschreven — lees eens
 de acht eerste hoofdstukken van den brief
 aan de Romeinen — lees eens den eersten
 brief van den Apostel Joannes — luister eens
 naar de stem van Jezus en van Zijne Aposte-
 len, die daar en in deze Schriften tot u
 spreken, u vermanen, bestieren, bemoedigen.
 O! dat zal u goed doen, en aan uwe genezing
 dienstbaar wezen. Als gij dan God leert
 kennen in Zijne heerlijke volkomenheden,
 vooral in Zijne liefde tot eene zondige wereld,
 en hetgeen Hij door Christus voor u bereid
 heeft, dat zal u wijs maken tot zaligheid en
 u aan uwe genezing niet doen wanhopen.
 Als gij dan ziet of hoort, dat Jezus voor
 zondaren stierf, o! dat zal uw geweten zoo
 gerust stellen, want, immers geen zondaar
 wordt uitgesloten? Als gij dan leest, dat Jezus
 eenen Petrus, ofschoon hij, tegen plegtig
 gedane belofte, Hem bij herhaling ontrouw

was, met ontferming aanzag, en op zijn berouw weder aannam — dat als wij gezondigd hebben, wij eenen voorspraak hebben bij den Vader, Jezus Christus den regtvaardigen, die eene verzoening is voor onze zonden — dat God, wanneer wij onze zonden belijden, getrouw en regtvaardig is, dat Hij ons dezelve vergeve; dat moet alle bedenking, ontleend uit uwe ontrouw en herhaalden afval doen wegvallen, en u tot eene boetvaardige belijdenis uwer zonden opwekken, gepaard met vertrouwen op Gods genade in Christus Jezus. Als gij dan Jezus hoort verzekeren, dat God den Heiligen Geest geven zal den genen, die Hem bidden, dat zal u bij het gevoel aan onvermogen en diep bederf moed doen vatten. Als gij dan ziet, dat Jezus eenen genezenen vermaande: *ga heen, zondig niet meer, of leest, dat die naar den vleesche leven ongelukkig zullen zijn, dat zonder heiligmaking niemand God zien zal*; dat zal u immers dringen, om uwe zondige natuur te bestrijden, onder inroeping van Gods hulp, om u voor de zonde te wachten en u op de betrachting van Gods bevelen toe te leggen? Als gij dan Jezus hoort vermanen: *die achter mij wil komen, verloochene zichzelf; waakt en bidt, opdat gij niet in de verzoeking komt*: zal u dat niet opwekken, om uwen eigen zin en wil te laten varen,

zoo dikwijls die tegen Gods wil strijdt, en om bedachtzaam en biddend de verzoeken tot zonde te ontvlieden? Als gij dan die Goddelijke uitspraak hoort, dat *geene hoereerders, lasteraars, onregtvaardigen, dronkaards en dergelijken, het Koningrijk Gods beërven zullen*, zal u dat niet een afschrik van die zonden inboezemen, en tot bekeering van dezelve leiden?

Daar *Doop* en *Avondmaal* een ander middel zijn, hetwelk Jezus tot genezing gebruikt, moet gij derzelve zin en bedoeling leeren verstaan: waartoe ook het lezen van ons Doopformulier en van Paulus onderwijs, 1 Kor. 10: 16 en 17. en Hoofdst. 11, van vers 17 en vervolgens u kan dienstbaar zijn. Door die teekenen en panden moet gij u trachten te sterken in het geloof, dat gij deel hebt aan Jezus dood en opstanding, en alle de zegeningen daardoor aangebragt. — Uw *Doop* zij u een blijvend onderpand, dat God u in genade aanneemt, dat gij in Christus de vergeving uwer zonden hebt, en de H. Geest u vernieuwen wil, en eene aansporing om in dit vertrouwen en uit dankbaarheid, God en den Zaligmaker te beminnen, uwe zondige natuur te dooden, en in een nieuw Godzalig leven te wandelen; en als gij soms uit zwakheid in zonden valt, zij dezelve u tot aanmoediging om uwe zonden vrijmoedig en met

vertrouwen op genadige vergeving te belijden, en uit dezelve weder op te staan. Het *Avondmaal* worde door u gebruikt als eene herhaalde verzekering, dat gij deel hebt aan Christus verzoenenden dood, tot vergeving der zonden, en dat gij in Christus van de magt en heerschappij van zonde en dood verlost zijt, om uw verslagen hart op te beuren en met te meer moed en kracht tegen de verdorvenheid, die in u is, te strijden en tevens voor Hem te leven, die voor u gestorven is.

En indien uw Geneesmeester het goedvindt bittere artsenijen te gebruiken, om u te genezen en u te kastijden, verwerp dan die *kastijdingen* des Heeren niet, maar erken in dezelve Zijne liefde. Vraag het dan uzelfen: wat zou het doel zijn van deze kastijdingen? Waarvan wil mijn Hemelsche Geneesmeester mij door dezelve genezen? Is er ook eene of andere verkeerdheid of zonde, die in mij hierdoor moet onderdrukt en tegengegaan worden? Eene of andere deugd, b. v. lijdzaamheid, onderwerping, wachten, vertrouwen op God, voldaanheid met God in de donkerheid, welke in mij moet aangekweekt en versterkt worden? Tracht dan, door Gods zegen, dit doel aan u te laten bereiken: zoo zullen de kastijdingen, hoewel niet aangenaam voor het vleesch, u echter heilzame artsenijen bevonden worden.

Indien gij nu, gelijk ik hope, deze midde-
 len, onder opzien tot Hem, van wien de zegen
 afhangt, gebruikt en dan eenige herstelling
 van uwe zedelijke krankheid ondervindt, dat
 is: indien het licht der zaligmakende waarheid
 uwe ziel begint te bestralen, uw geweten ge-
 reinigd wordt en er rust en vrede in uw
 gemoed komt — indien het uwe lust wordt
 God te dienen en te vreezen, en er afkeer
 van het kwade en liefde tot het goede in u
 ontstaat — indien de geest eenige heerschappij
 over het vleesch begint te krijgen, en de
 hope op God en het eeuwige leven in u ont-
 dekt wordt, dan moet gij u niet verbeelden,
 dat het nu *wel* is en gij nu die geneesmiddelen
 niet meer noodig hebt; verre van daar, de
 genezing moet toenemen en voortgaan, en
 daartoe is een aanhoudend gebruik dier mid-
 delen noodig, daar verzuim hiervan, door
 zorgeloosheid en gebrek aan waakzaamheid
 uwe krankheid weder verërgeren zou, en de
 herstelling doen achteruit gaan. Daar moet
 gij u vooral voor wachten, en u hoeden voor
 alles, hetgeen daartoe aanleiding zou kunnen
 geven. Herinner u te dien einde veel het
 12de vers van het 73ste onzer Evangelische
 Gezangen, hetwelk ik hier invoege als hoogst-
 belangrijk, om u tegen achteruitgaan en weder
 instorten te beveiligen :

Wees niet vermetel, waak ten strijde,
Zeg nooit: ik heb genoeg gedaan.
Elk hart heeft zijne zwakke zijde,
Daar valt de zielevijand aan:
Zorgloosheid dreigt u met den val,
Waak daarom steeds, waak overal!

Ja lieve medekranken! tegen onze zwakke zijde moeten wij vooral waken, om ons niet weder in de zonde toe te geven, de rust van ons hart te storen en onze kwaal weder te verërgeren. Die zich het naast aan Jezus houdt, Zijnen raad en voorschriften volgt, zich niet weder aan de verzoeking en prijs geeft, of dezelve te gemoet gaat, die meest waakt en bidt, diens herstelling zal voorspoedig toenemen, en met dezelve zal zijn geluk vermeederen. Dit moedige een ieder daartoe aan, en God make dit boekje dienstbaar om Jezus aan velen aan te prijzen, ten einde zij door Hem van hunne *zedelijke krankheid* genezen en zalig worden!